

Izšle refleksije Svetlane Slapšak o antičnem in sodobnem gledališču

V zbirki Knjižnica **MGL** so izdali izbor študij, esejev in kritik z naslovom Mikra theatrika: Antropološki pogled na antično in sodobno gledališče profesorice klasične filologije in antropologije **Svetlane Slapšak**. V knjigi so zbrane tudi njene "imaginarne režije" antičnih mitov in nekateri tematski kolaži kot likovna nadgradnja besedil.

Kot je na novinarski konferenci dejala Slapšakova, je bil osnovni motiv za izdajo knjige nekakšno "računovodstvo", saj je želela svoj odnos do gledališča pospraviti v "eno škatlo". V zgodnjih 70. letih minulega stoletja se je srečala z antičnim gledališčem v

Grčiji, zelo nazadnjaškim, sama pa je bila "otrok Bitefa" in tako si je začela zastavljati vprašanja, kaj je vmes med tema skrajnostma. Pogosto so teksti nastajali ponoči, po predstavah. Kot je dejala, se je spraševala o skupnih točkah med gledališčem in demokracijo, tako antično kot sodobno, o trenutkih, ko gledališče gledalca prestavi v politiko, spodbuja k družbenemu dejanju in opredeljevanju. Linija razmišljanja je bila "notranje", ki se bori z "zunanjim" ali upor telesa zoper politiko. V knjigi je zbrala tudi svoje "imaginarne režije" antičnih mitov, pri čemer se je spraševala, kaj ostaja v mitih še

neprebranega - to so predvsem vidiki, ki se odpirajo s študijami spolov in politiko alternativ. Po besedah urednice zbirke pri Mestnem gledališčem ljubljanskem (**MGL**) Petre Pogorevc je pisava Slapšakove vselej zavzeta in angažirana. Ko v pojasnilu h knjigi piše o antični atenski demokraciji, Slapšakova pojasnjuje, da se je državljani moral ukvarjati s politiko, saj je bil to del državljanske identitete. Po njenih besedah je v antični demokraciji tisti, ki se ne želi ukvarjati s politiko, "idiotes", zasebnik, ki ga zanimajo zgolj zasebni posli - od tod pravzaprav izvira današnji negativni pomen besede idiot. (**sta**)